

Antykorupcja

<https://antykorupcja.gov.pl/ak/aktualnosci/12459,L-jak-Lockheed.html>
2024-04-20, 15:38

L jak Lockheed

Afera Lockheed (The Lockheed bribery scandal) jest nazwą międzynarodowego skandalu, w który byli uwikłani czołowi politycy wielu bogatych krajów. 6 lutego 1976 roku wiceprzewodniczący korporacji Lockheed poinformował Senat Stanów Zjednoczonych o przyjęciu przez premiera Japonii - Kakuei Tanakę 1.8 miliona dolarów łapówki, w zamian za nakłonienie japońskich linii lotniczych All Nippon Airways do zakupu samolotu L-1011.

Firma Lockheed, wcześniej Alco Hydro-Aeroplane Company powstała w 1912 roku, założona przez braci - Allana i Malcolma Loughhead. W 1926 roku, Allan Loughhead powołał do życia Lockheed Aircraft Company (pisane fonetycznie, by uniknąć pomyłek), z siedzibą w Hollywood (Kalifornia, USA).

Dyrektorzy Lockheed używali łapówek i innych zakamuflowanych form łapownictwa już od końca lat 50 ubiegłego wieku. Pod koniec 1975 roku i na początku 1976, podkomisja senacka w Stanach Zjednoczonych, na czele z senatorem Frankiem Churchem stwierdziła, że przedstawiciele Lockheed płacili członkom obcych rządów łapówki, by zagwarantować kontrakty na dostawę samolotów wojskowych. W roku 1976 ujawniono, że 22 miliony dolarów zostało przekazanych w tej intencji zagranicznym urzędnikom. W ten sposób materializowano kontrakty na zakup samolotów, w tym F-104 Starfighter, czy Tristar, a całą sprawę, określano "Deal of the Century" - interes, jaki zdarza się raz na sto lat.

W 1972 roku demokratyczny senator z Idaho, Frank Church, powołał Podkomisję ds. Międzynarodowych Korporacji, podlegającą pod Senacką Komisję ds. Relacji z Zagranicą. Jej celem było zbadanie, w jaki sposób duże firmy wpływają na kształtowanie polityki zagranicznej. Church prowadził już wcześniej jawne przesłuchania (w tzw. Pokoju przesłuchań nr 4221) takich kompanii jak: Gulf, Exxon i Mobil. W wyniku prac Komisja ujawniła opinii publicznej rewelacje na temat olbrzymich, systematycznych łapówek wypłacanych przez wielkie korporacje.

6 lutego 1976 roku wiceprzewodniczący korporacji Lockheed poinformował Senat Stanów

Zjednoczonych o przyjęciu przez premiera Japonii - Kakuei Tanakę 1.8 miliona dolarów łąpówki, w zamian za wpłynięcie na japońskie linie lotnicze All Nippon Airways, by kupiły samolot L-1011. W skandal była uwikłana japońska firma Marubeni i kilka postaci ze świącznika japońskiego życia politycznego, biznesu, ale również gangsterów. Okazało się, że firma zatrudniła w charakterze konsultanta Yoshio Kodamę, jednego z szefów świata przestępczego w Japonii.

Lockheed wydał 2.4 miliarda jenów za wygraną kontraktu z ANA. Około 500 milionów jenów otrzymał premier, a blisko 160 milionów jenów przedstawiciele ANA. Rezultatem transakcji był zakup 21 samolotów Tristar (L-1011), które kosztowały około 5 milionów każdy. Wcześniej ANA zamierzało kupić porównywalne maszyny - McDonnell Douglas DC-10.

Tanaka został aresztowany 27 lipca 1976 roku, ale jeszcze w sierpniu tamtego roku wypuszczony za kaucją 200 milionów jenów (690 tysięcy dolarów). 12 października 1983 roku został uznany winnym przyjęcia łąpówki i skazany na 4 lata więzienia. Pozostał jednak na wolności do czasu rozstrzygnięcia apelacji. Zmarł w 1993 roku, przed wydaniem ostatecznego werdyktu.

Płatności Lockheed były, według terminologii japońskiej, nazywane kuroi kiri (czarna mżawka) i oznaczały łąpówki. Ta mżawka rozpościerała się również nad Indonezją, Bliskim Wschodem, Filipinami, RFN, Włochami i Holandią.

Dyrektorzy Lockheed przyznali się do płacenia przez ponad dekadę milionów dolarów łąpówek księciu Bernhardowi (mężowi królowej Holandii - Juliany), kluczowym japońskim i niemieckim politykom, włoskim urzędnikom i generałom, a także wysoko postawionym osobom w Hongkongu i Arabii Saudyjskiej.

Niemiecki Minister Obrony - Franz Josef Straus i jego partia otrzymali co najmniej 10 milionów dolarów, co miało gwarantować kupno, w 1961 roku, 900 samolotów F-104 G tzw. Starfighters. Straus odrzucał oskarżenia. Dokumenty dotyczące zamówień zaginęły w budynku Ministerstwa Obrony. W trakcie śledztwa okazało się jednak, że większość dokumentów została zniszczona jeszcze w 1962 roku.

W Holandii, książę Bernhard otrzymał 1.1 miliona dolarów łąpówki, co miało zapewnić wygraną kontraktu przez Lockheed w starciu z ofertą samolotu Mirage 5. Książę był członkiem ponad 300 rad nadzorczych i komitetów na całym świecie, zyskując uznanie za promowanie rozwoju gospodarczego swojego kraju. Premier Joop den Uyl nakazał przeprowadzenie śledztwa w tej sprawie. Książę odmówił odpowiedzi na pytania, mówiąc:

Jestem ponad takie sprawy.

Do końca odrzucał oskarżenia. Jednak po jego śmierci, w grudniu 2004 roku, opublikowano wywiady z nim, w których wyznał:

Zaakceptowałem fakt, że słowo Lockheed będzie wyryte na moim grobie.

Bernhard został oskarżony o przyjęcie miliona dolarów łapówki. Premier Holandii zakazał księciu Bernhardowi, który był kiedyś pilotem Spitfire, noszenia wojskowego uniformu w miejscach publicznych.

Skutkiem skandalu, oprócz oczekiwanej rezygnacji szefów Lockheed - Daniela Haughton i Carla Kotchiana, było wprowadzenie Ustawy o Zagranicznych Praktykach Korupcyjnych (Foreign Corrupt Practices Act), podpisanej przez prezydenta Jimmy'ego Cartera 19 grudnia 1977 roku. Zgodnie z ustawą, nielegalne stało się wręczanie łapówek zagranicznym urzędnikom państwowym.

Sprawa Lockheed pokazała, w jaki sposób, największy prywatny przedsiębiorca działający w branży obronnej, zwiększył wyniki sprzedaży swojej firmy poprzez, jak to określił jeden z amerykańskich kongresmanów,

największą siatkę korupcyjną w historii łapówkarstwa na świecie.

Kiedy wiadomość o aferze Lockheed wyszła na jaw, do prasy przedostawały się tylko fragmenty sprawy dające pole do spekulacji. Jedynie wielkie nazwiska - premiera Japonii, czy księcia Bernharda trafiały na nagłówki gazet. Za nimi kryły się jednak setki innych osób, takich jak np. ksiądz działający jako kurier przemycający miliony jenów w pomarańczowych pudełkach z Hongkongu do Tokio, aktor filmów porno i pilot kamikadze w jednej osobie.

Źródła: bilderberg.org; time.com; fact-archive.com; trademe.co.nz

Opublikowano w dniu 06.02.2017 r.

przez Wydział Informacji i Edukacji Antykorupcyjnej GSz CBA